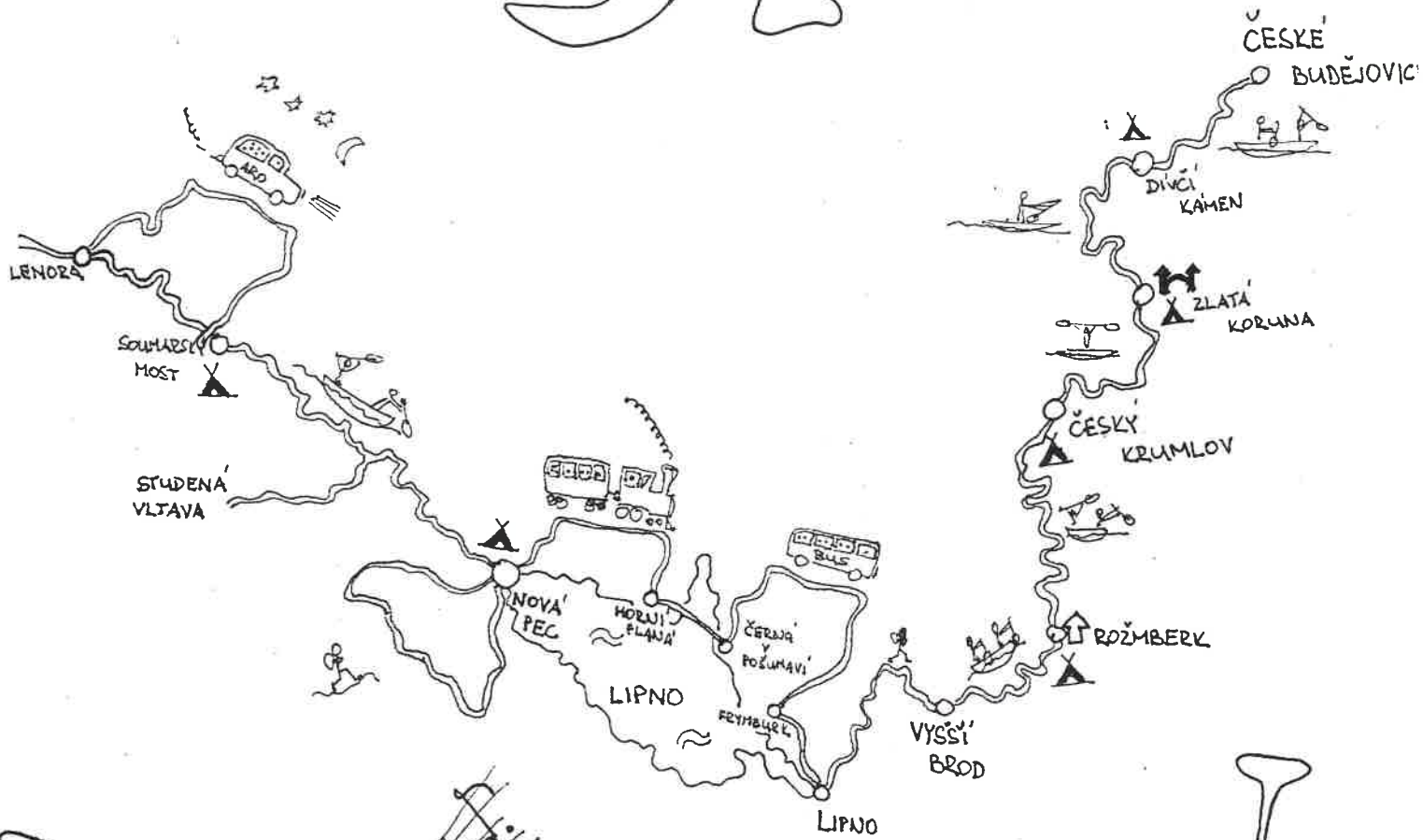

VLTAVA

94

Úvod

Letošnímu putáku tradičně předcházela týden příprav, ve kterém bylo třeba zpojízdnit Aro, opravit vlek, zalepit lodě, připravit materiál na vaření, vyříditi slevy na vlak a udělat spoustu ostatních maličkostí. To vše si vzal na starosti hlavaš Matouš, který se nás snažil do příprav zapojit všechny.

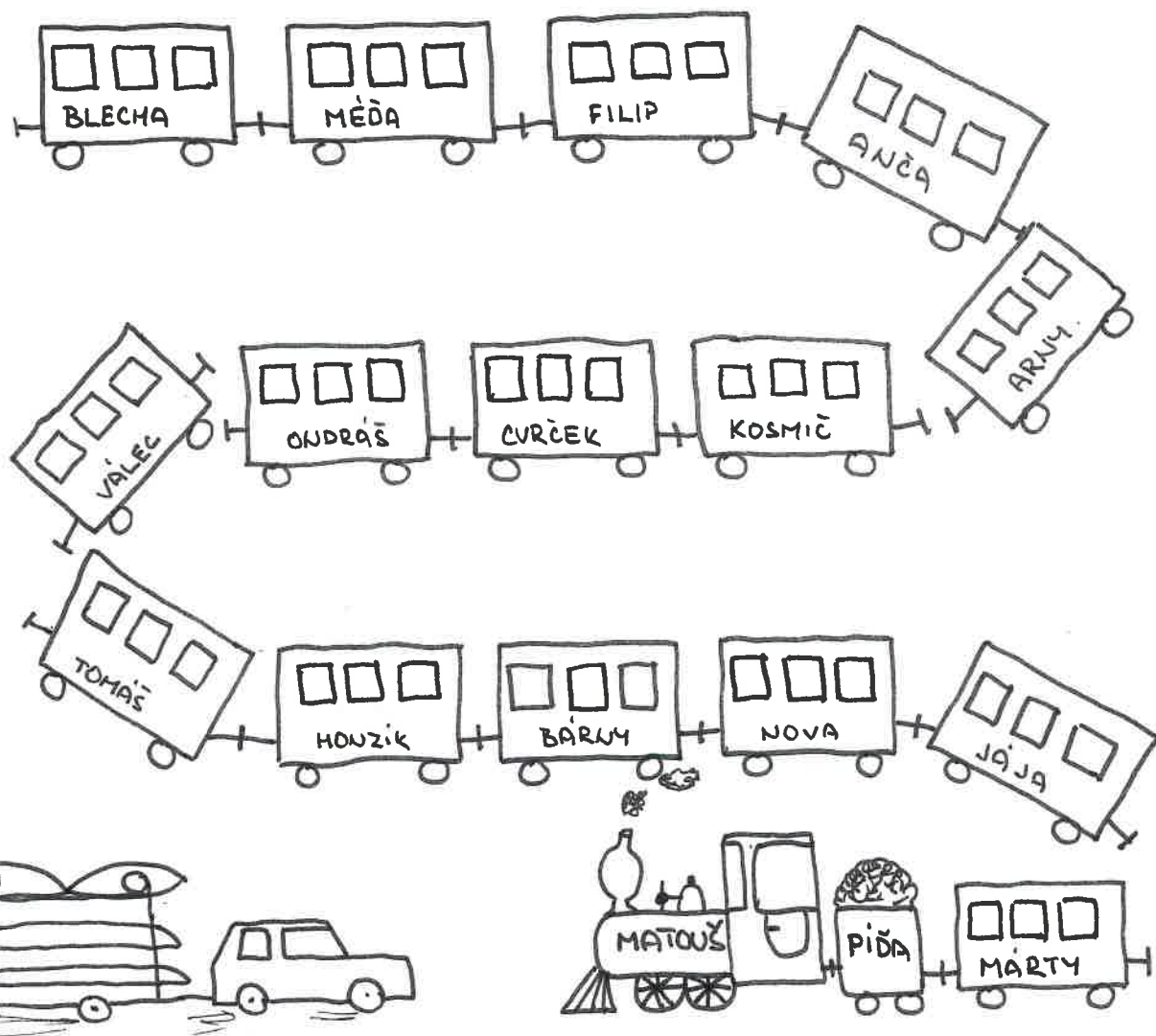
...téměř všichni...

0. Den

Čt 18.8.94 Božán

Většina lidí se sešla už dnes. Věnovali jsme se posledním dodělávkám, nakládání vleku a ping - pongu.

Dopoledne jsme vyplnili vstáváním, balením a soukáním lodáků do ARA a vleku. Na nádraží odcházíme po třinácté hodině. Tam se scházíme s ostatními, takže je nás ve vlaku rovných 17.

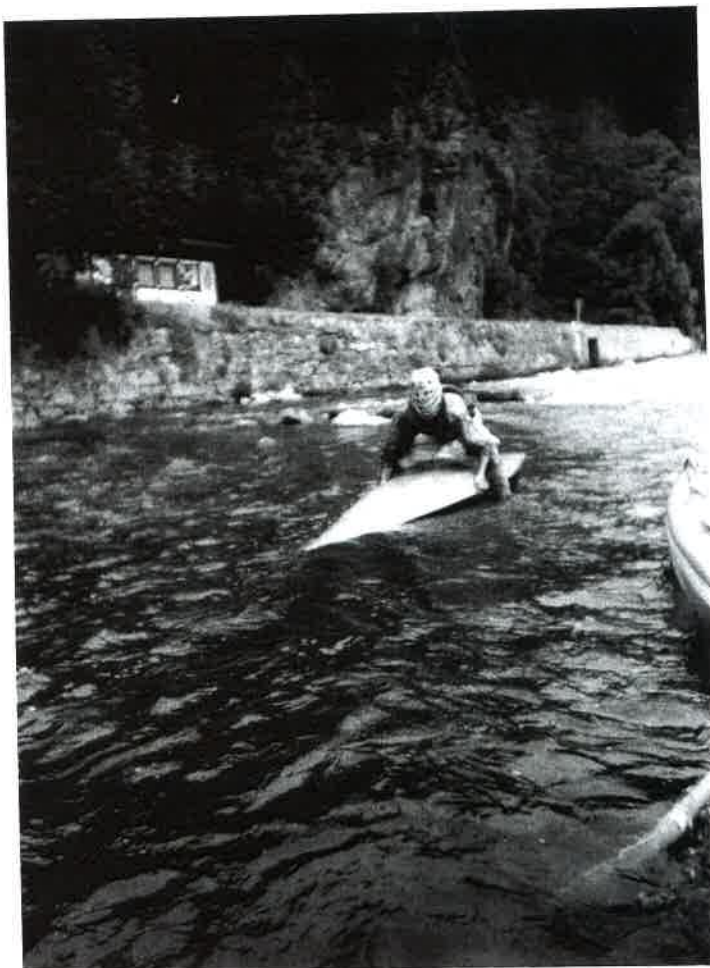

Volšovce a Pavel jedou AREM.

Téměř všichni cestujeme v tričkách s emblémem VLTAVA 94, takže ve vlaku působíme menší rozruch. Hrají se veselé hry a po přestupu ve Strakonících zní vagónem kytara a náš mocný zpěv. Strháváme i spolucestující, kteří se přidávají. Za tmy, po 6 hodinách jízdy, přijíždíme do Lenory, kde v kempu nenacházíme ani vlek, ani Aro, ani Volšovce s Pavlem. Aro se nakonec objeví a v něm Volšovce, který vysvětluje, že se z Lenory nedá jet, a tak pojedeme ze Soumarského Mostu. Tam se ve dvou várkách dopravujeme vozidlem pro 5 osob. Po postavení stanů uleháme. Je zataženo a mrholí.

Ráno nás proti očekávání probudilo sluníčko. Po snídani přechujeme věci do auta a vyrážíme na lehko na vodu. Vody moc není, takže nadšenci jako Arnošt na singlu, Pavel na kajaku a ostatní na deblech využívají každou jen trochu tekoucí vodu k blbnutí na lodích. Nikdo nespěchal (zvláště pak vedoucí loď mistra Blešky), a tak cesta příjemně ubíhala romantickou krajinou Šumavského národního parku, kde jako vodáci máme zakázáno vystupovat na břeh. Ondra s Mědou začali soutěžit kdo nasbírá více odpadků na této etapě. Stihli i ostatní, a tak místo poklidné jízdy a vychutnávání krajiny, někteří závodili, kdo sebere dřív tu krabičku od cigaret na břehu. Zpočátku jsme si mysleli, že těch pár papírků v klídku uvezem, ale když se na palubách lodí začaly objevovat pneumatiky a železné traversy, nevěřili jsme, co všechno jsou lidi schopni hodit do řeky. Na soutoku Studené a Teplé Vltavy čekáme na Volšovce, Filipa a Kosmiče. Čas si krátíme podivnou hrou s míčem, ve které hrají hlavní roli Nova s Jájou. Dáváme oběd. Ve chvíli, kdy hodláme opustit soutok sami, objevuje se Volšovec i Filip s Kosmičem. Po dalších 13 km střídatvého pádlování se dostáváme na vzdutí Lipna a tím i do Nové Pece. K večeři jsou špagety s majdou, a každý se tady motá kolem přípravy. Velice nám chutná a uzavíráme sázky, jestli se Aniče povede také tak pěkná šavle jako před dvěma lety. K táboráku se dostáváme Žluťák a doplňuje stav na 20 lidí. Všichni jsou nějak unavení, takže po 23 hodině je opravdu čas spát. Pár vytrvalců zůstává u ohně a poslouchá vyprávění mistra Žluťáse o zážitcích z Itálie. "Dobrou noc"

...Arnošt na singlu...

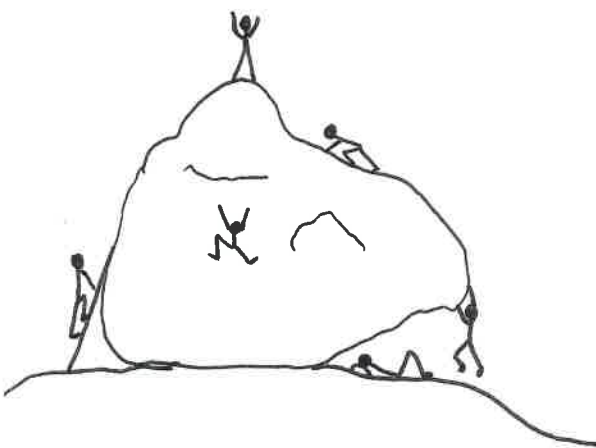
Ráno všechny ospalce probudila již čilá služba. Začali jsme se dohadovat, kdo zůstane v Kempu, aby hlídal stany. Losovalo se starým, ale osvědčeným způsobem, sirkama. Z těch starších to vyhrála Pida a z druhé skupiny to byl Bárny. Všichni ostatní hned po snídani (asi 9¹⁵ hod.) odchází směr nádraží a odjíždí vlakem na zastávku OVESNA. Odtud jdeme po Medvědí stezce přes Perník až k Jelení a dál po modré zpět do Nové Pece. Chůzi jsme si zpříjemňovali Boulderlingem (lezením na malé kameny bez jištění). Někteří jedinci s přebytkem energie si také zpáteční cestu vylepšovali tím, že házeli jeden druhého do Schwarzenberského kanálu (např. Pavel, Filip atd.). Při obědě Jája rozčlilila žlutáka tak, že jí smočil v nedalekém potoce. Z posledních sil jsme odbočili ještě před kempem, aby jsme zašli do "blízkého" lesa na dřevo. Poté, co se všichni vrátili, jsme šli vyprovodit Medvěda na nádraží, protože musel zpátky na vojnu. Zůs-

talo nás jen devatenáct. Po večeri skupinka složená ze Žlutáse, Pavla, Kosmiče, Filipa, Arnyho a Ančy vyrazila do kina do "nedaleké vsi". Zbytek lidu se sesedl k ohni a za zvuku kytary si zapěl. Poté co jsme se nedočkali návratu oné skupinky, odcházíme kontrolovat spacáky.

*B
O
U
L
D
E
R
L
I
N
G*

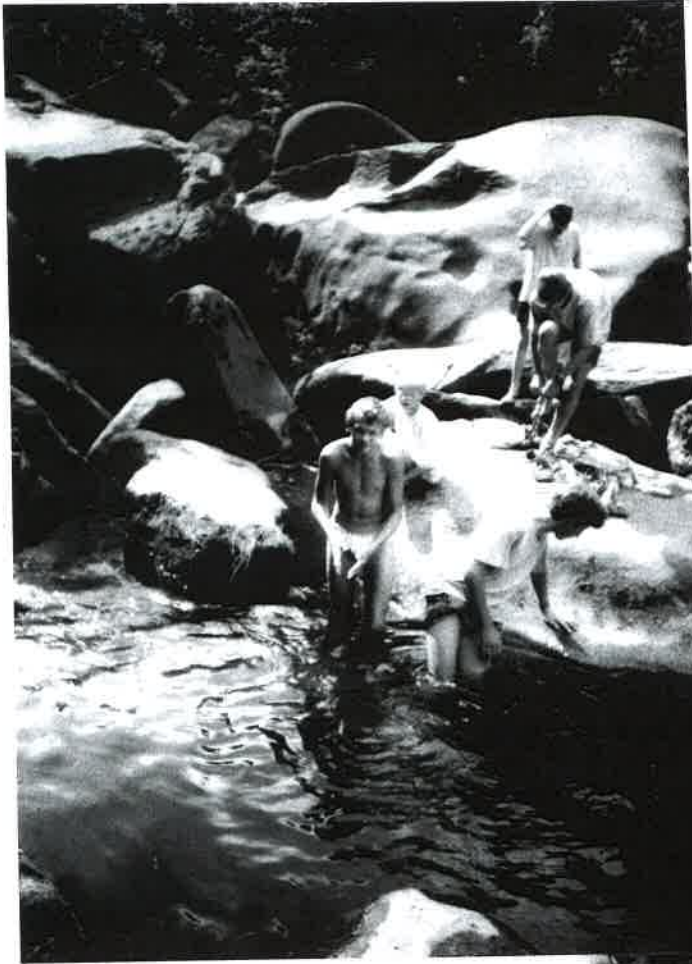

Po brzkém probuzení a menší snídani jsme si zabalili a poté navázali lodě na vlek. Volšovec s Pavlem odjeli s AREM směrem Vyšší Brod. My se přesunujeme po trase Nová Pec - Černá v Pošumaví (vlakem) a Černá v Pošumaví - Frymburk - Loučovice (busem).

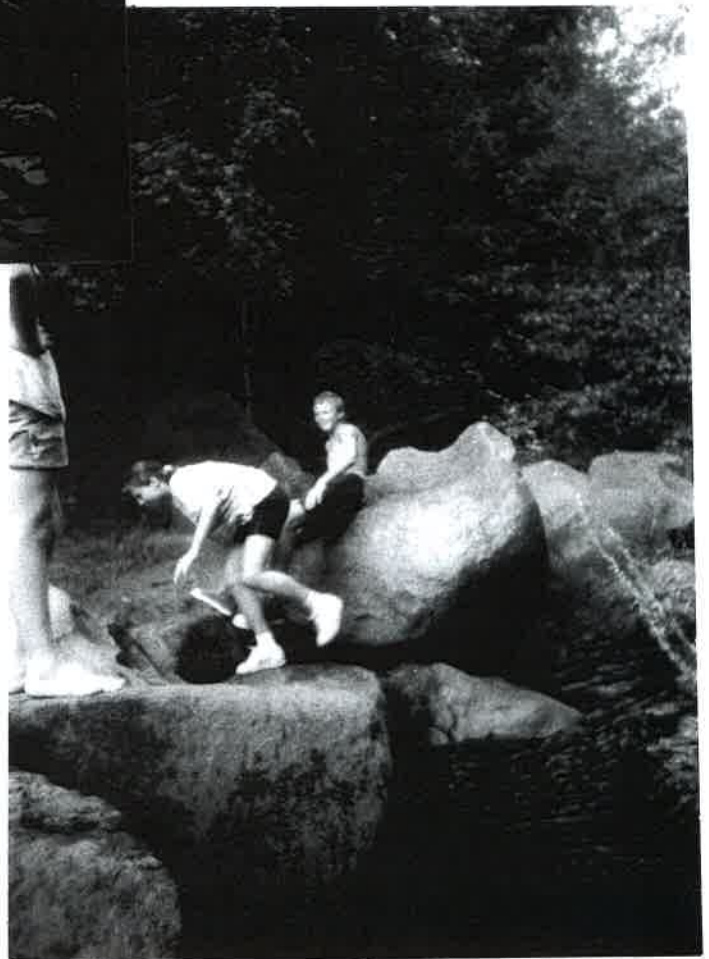
...po brzkém probuzení...

Z Loučovic pak vyrážíme na devítikilometrový příjemný výlet podél Čertových proudů, jehož cílem je dosažení Vyššího Brodu. Cestou se každý bavil dle své chuti. U pomníčku stavíme na sváču. Rozlezli jsme se po kamenech Čertových proudů a začínáme blbnout. Nejdříve po sobě jen tak šploucháme. Pak to "nevině" šplouchlo a Barnabáš se sápe (celý mokrý) na Žlutáka. Arnošt "vůbec nic" neprovádí s Aničkou. Pak se umravňujeme a pokračujeme v cestě až na tábořiště, kde se konečně setkáváme s Volšovcem a Pavlem. Po postavení stanů a strašlivé cestě na dřevo odcházíme blbnout na vodu pod přehradu Lipno 2. Po výborné večeři se vět-

šina lidu odebrala do restaurace, kde každý napsal pohled anebo se na nějaký alespoň podepsal. Unaveni výcvikem brzy usínáme.

...Arnošt vůbec nic neprovádí s ...

Dnes ráno má službu Volšovec s Martinou (Ančí). Prý se konečně po čtyřech dnech najíme. Vstáváme o něco později (po osmé) a už se cpeme rohlíky s kakaem. Někteří si už také jedí svačinu (banán a tatránku). Ode dneška jedeme s bagáží. Balíme a vyrážíme na vo-

du. Volšovec a Nova si ještě prohlízejí zdejší klášter. Ve Vyšším Brodě na jezu blbneme ještě asi hodku. Jezdí tu Volšovec na svém Tukanu i s foťákem na palubě, Pída na kajaku, Ondráš s Válcem na deblu, stejně jako Cvrk s Tomášem a Matouš s Pavlem. Matouš po první koupačce loď opouští a nechává Pavla na pospas vodě. Ještě je tam Arny na své singlovce. Poté, co se cvakla Pída, ji vystřídá Matouš a na první vlně ukazoval co umí. A taky se párkrát prásknul (kyš, kyš).

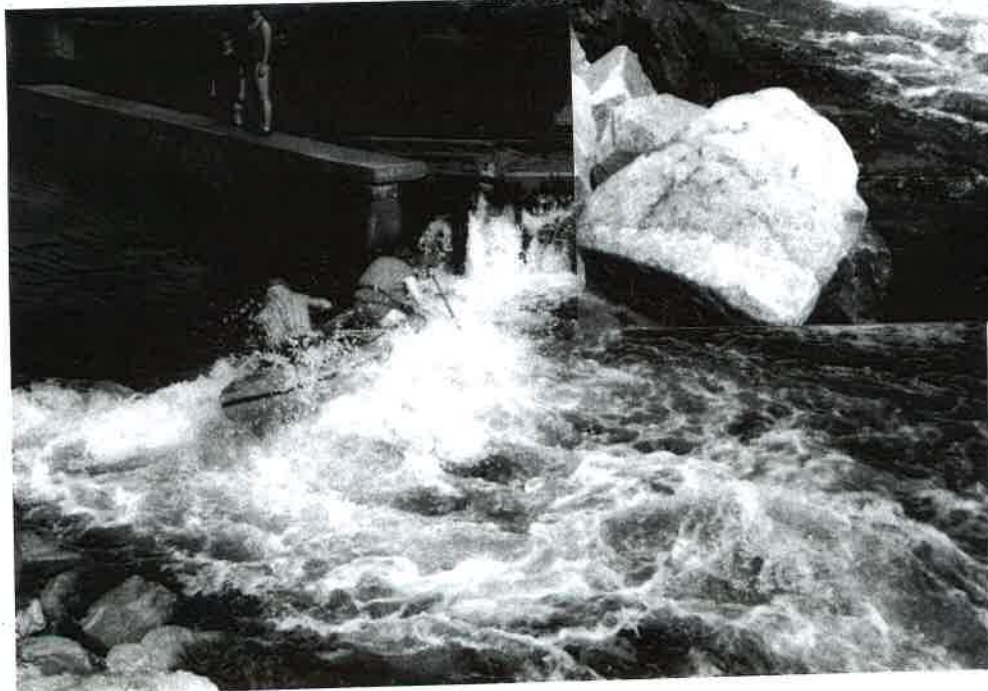

Cestou mezi Vyšším Brodem a jezem v Herbertově jsme "drobet" zmokli. Jez v Herbertově deblovky překonaly spouštěním přes zavřenou šlajsnu, zatímco singlovka s Arnym a kajak s Pídou vesle překodrcali vedle jezu. Volšovec svého Tukana nesvěřil do rukou přetahovačům a raději si ho vlastnoručně spustil po jezu. Pod jezem je kanál, perfektní terén pro trénování nájezdů a výjezdů do tišinek. Zůstává tu Arny, Volšovec a Pída. Chvilí zde trénují, ale i oni ho brzy opouští a pádlují za ostatními. Pomalu se blížíme k Rožmberskému jezu. Tady je konečně vysněný oběd. Dva rohlíky s výbornou rybičkovou pomazánkou a kus

pomeranče. Kdo má ještě hlad, doráží se chlebem. Po krátké odpolední pauze se opět zdokonalujeme jízdou na zdejším jezu. Matoušovi se podařilo dolomit špičku u kajaku, kterou načal již včera ve Vyšším Brodě.

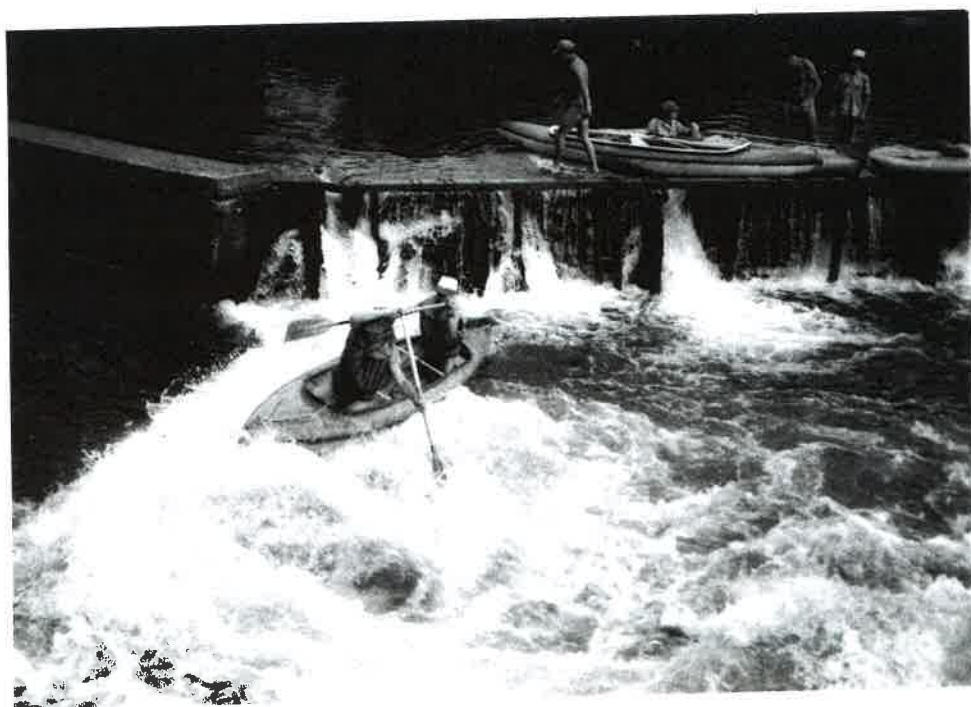
...Matouš dolomit špičku...

Další odvážlivci dělají v šlajsně různé akrobatické kousky. Někteří jako Pída, Ondráš, Cvrk, Válec a Tomáš eskymují ve dvou i v singlu na otevřené deblouce. Když toho mají všichni dost, končíme, nakládáme a okolo páté vyrážíme. Za chvíli vidíme kemp. Po přistání nás čeká stavba stanů, dělání dříví a ostatní již na-

vyklé povinnosti. Matouš s Pavlem spravují špičku kajaku. Po večeri šlo několik nadšenců (nebo snad bláznů) blbnout a vylehávat na blízkou "dětskou" peřejku (prohlásil Volšovec). Po desáté hodině za naprosté tmy končíme a společně s ostatními jdeme hrát na jezevce.

Vstáváme do olezlého zamračeného rána. Snídaničku nám uvařil Arny pod dozorem Žluťase a za pomoci Filipa a Cvrka. A co bylo? A taky zbylo... No přece Poryč. Pak honem honem balit a na vodu. Dnes nás čeká celkem 22 km a dva jezy. Cestou jsme se věnovali spíše vodním radovánkám, a tak nám cesta rychleji utekla. Žluťákovi se nezdál jeho kormidelník Mártý, a proto ho záhy vystoupil přímo do vody. To ovšem ještě tragediím (jak pro koho) nebyl zdaleka konec, neboť Kosmičovo pádlo "omylem" zůstalo ve Volšovcově lodi, a tak musel Filip notnou chvíli pádlovat za dva, což ho jistě mrzelo (nás taky).

...pod dozorem Žluťase...

...záhy ho pak vystoupil...

První jez ve Větřní jsme projížděli i s bagáží a bez zastavení (jak kdo). Jez v Novém Spolí jsme měli v paži, až na Arnyho, neboť jeho singlovka se skamarádila s balvanem uprostřed řeky hned pod šlajsnou. Takový drobeček to byl, až donutil Arnyho vystoupit a vyprostit sinlovku. Bylo to takové malé zpeřžení na závěr cesty. Jelikož dorážíme vcelku brzy, dochází při vykládání lodí a bagáže na vyřizování osobních i neosobních účtů. Stavíme stany, a pak nás Pavel surovým způsobem vyhání na dřevo do děsného kopce naproti přes řeku. Mezitím službička zadělala na knedlí-

ky a udělala bezvadný salátek z hlávkového zelí. Po opravdu vydatné a vynikající večeři pár lidí odchází na procházku. Zbytek kvílí u ohníčku. Spát jdeme po 23 hodině (jak kdo). Zítra nás čeká náročný odpočinkový den v Českém Krumlově.

...vyřizování osobních účtů...

Ráno se probouzíme a počasí nám hned kazí náladu. Je zataženo a drobně mrholí. Službička (jak říká Matouš) nám připravila míchaná vajlíčka. S ohledem na počasí operativně měníme plány a místo na jezy vyrážíme na hrad. Žluťák s Bleškou si půjčují horokola a v zápětí vyrážejí do okolí. Někteří odmítají jakoukoli činnost, hlavně opustit své vyhřáté spacáky, a tak na hrad vyráží skupinka cca 10 lidí. Krumlov se od poslední hodně změnil a zkrásněl. Okolo jedné dáváme lehký oběd.

Za deště se slézáme pod tropikem. Tomáš vybaluje kytaru a začínáme zpívat. Zdá se, že z jezů nebude nic. Nedaří se nám rozdělát oheň, proto Matouš a Pída dohadují uvaření teplého čaje v táborovém buřetu. Ostatní se přesouvají do vojenského stanu, kde pokračujeme ve hraní. Skoro o půlnoci byla vyhlášena hra na jezevce, a tak se všichni rychle přesouvají do svých spacáků. Až na Žluťáka, který ho nemůže najít, ačkoliv si ho pečlivě uklidil pod tropiko, aby mu nezmokl. Po marném hledání budí Volšovce a půjčuje si Medvědův spacák, který odpočívá v Áru. Dnešní noc spí pod tropikem Žluťák, Anča, Pavel a Tomáš namačkání na 1 m², kde neprší (a asi i kvůli teplu).

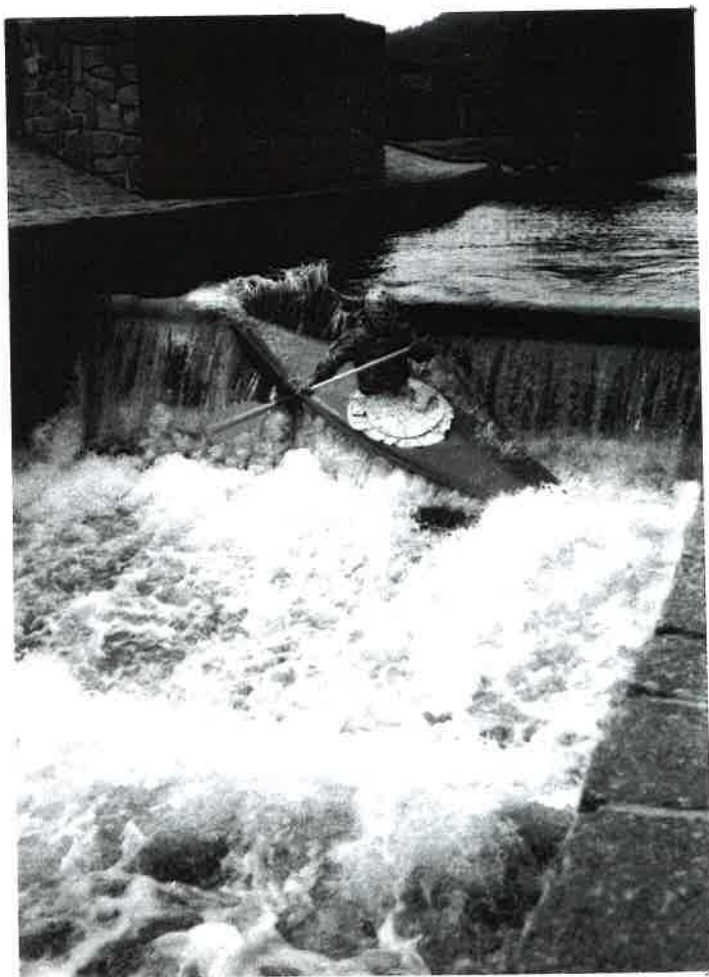
...
spouštíme

...

Ráno nás opouští náš společný kamarád Tomáš. Odjíždí na "lepší" vodu. Říkal něco o Jugoslávii a o moři. Po snídani balíme mokré stany a vyrážíme na krumlovské jezy.

První jez spouštíme. Arny a Pída skáčou "skoro" bokem šlajsnou.

...a válec drží. Matouš skáče do vody. Snaží se zachránit Pídu, ale ona to vlastně nakonec vůbec nepotřebuje. Další jez byl překonán obdobným způsobem. Kajak s Pídal-kou proplouvá šlajsnou suše. Singlovka naráží na kámen uprostřed šlajсны a Arny zapasovává své dlouhé dolní končetiny někam hluboko ke přídi. Pak se pokouší vyprostit z lodi a nakonec vylévá.

...Arny skáče bokem...

Třetí krum-
lovský jez
nám konečně
poskytuje
hromadu zába-
vy. Nově vy-
budovaný jez
se šlajsnou
na pravé
straně se
stává skvělým
cvičištěm.

...skvělé
cvičiště...

Trávíme tu
celkem tři
hodiny. Nejd-
říve sjíždíme
i s bagáží,
pak vykládáme
a cvičíme
přejezdy
proudu.

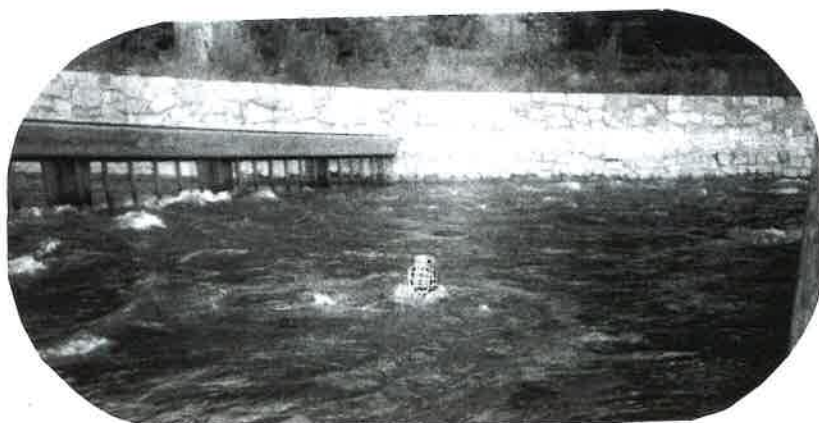

Matouš si hraje na záchranáře a nutí kde koho, aby mu dělal utopence. Necháváme se zblbnout, proplováváme šlajsnou, házíme pytlíky (bohužel často vedle)

a uplaváváme. Mezi tím vším organizuje Volšovec náročný a tvrdý vodácký výcvik.

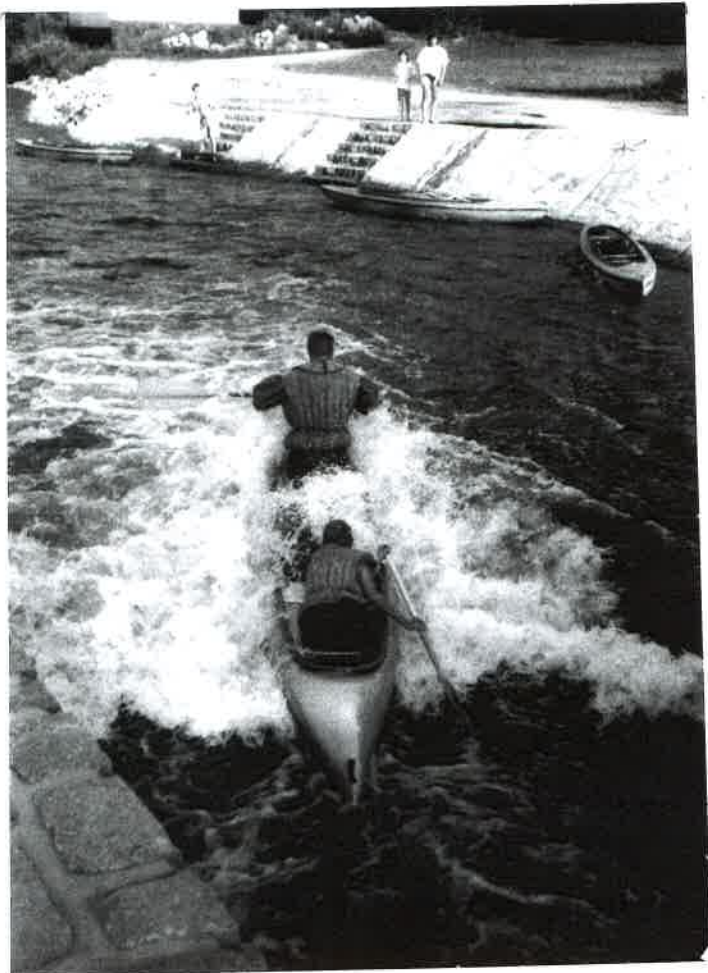

...a nutí kde koho dělat utopence...

Ve dvě odjíždíme na čtvrtý krumlovský jez, kde nás čeká vydatný oběd. Pár nezmarů ještě cvičí (Arny, Pída, Cvrk a Pavel). Volšovec s Matoušem loví a vylévají "máčené tukany". Filip se koupal dost ošklivě, zapomněl vystoupit z lodě plné vody. Zrušil lod a pak i svojí nohu. Po třetí hodině zjišťujeme, že už to na Dívčák asi nestihneme, ale stejně vyrážíme alespoň do Zlaté Koruny. Ještě pár stupňů a retardéra těsně před tábořištěm. Někteří jedou normálně, ale většina nasazuje tempo kormidelníků na Ánu (pět záběrů, deset minut spánku), a tak k retardéře dorážíme po skupinkách se značnými časovými odstupy.

První dorazivší po důkladné prohlídce udělují ostatním kamarádské rady: "Pořádně se předkloňte, jinak to nikdy nemůžete projet!" Většina této hloupé "rady" uposlechně a ostatní se dost dobře baví. V poklidu dorážíme na tábořiště. K večeru vaříme úplně všichni opravdovou lahůdku. To tedy na putáku ještě nebylo. Váleček ani netušil, co nezodpovědně vypustil z úst, když navrhl k večeři smažák. Večer procházka a docela brzy zmožení uléháme.

a pořádně se předkloňte...

Ráno nás zbudila trhlá služba, která ještě neměla připravenou snídani, a tak využíváme volný čas k balení. Po snídani začlo poprchávat, a proto před deštěm prcháme směr České Budějovice. Dva jezy míjíme a až pod třetím dáváme tíme na jídlo. Oběd nám spěstřilo sluníčko. Většina se na něm rozvaluje a vyhřívá, jen několik nadšenců trénuje na jezu. Dokud nám svítí slunce pokračujeme v cestě až na tábořiště v Českých Budějovicích. Někdo cestou ještě přistává a krmí se ostružinami. Barnymu, nezodpovědnému háčkovi, "čirou náhodou" odplouvá loď, a tak je nucen plavat za ní. Před tábořištěm Jája pokouší kajak, bravurně zvládá půlku eskymáka a začíná se topit. Arny neváhá nasadit svůj život, vrhá se do vodního živlu a zachraňuje kajak (i s Jájou) k dalšímu použití. Večer na tábořišti hrajeme kuličky, surfujeme na kládě, točíme se na kolotoči. Po večeři se většina lidu po malých skupinkách rozprchla do blízkého, ale i dalekého okolí. Kolem desáté se scházíme u ohně, kde nám Matouš a později Volšovec povídají o tom co nás čeká na podzim a příští rok. Znaveni dlouhým dnem opouštíme ohniště směr stany vstříc klidné noci.

Po skoro klidné noci, kterou rušili jen dva postarší vodáci (Ivoš a Slávka z Kladna, což jsme zjistili z jejich "tichého" rozhovoru, který trval od půl třetí do čtyř hodin ráno). Jejich noční dohovor se motal kolem klíčů od auta (Slávčina Škodovka, Ivoš má Trabantu). To se dalo zjistit po minutě odposlechu, neboť Ivoš vyřvával na Slávku: "Dej mi klíče". Podobné výkřiky se ozývaly i od Slávky: "Nedám". Avšak kolem čtvrté hodiny ranní je rozhovor ukončen Ivošovým útekem se Slávčinými nedobrovolně odebranými klíči. Potom zničeně usínáme i my. Nevyspalí vylézáme ze stanů a snídáme již připravenou polévku. Začínáme balit a vyčkáváme Volšovcův příjezd Arem z Krumlova. Po příjezdu navazujeme lodě a nakládáme bagáž. Pak Aro odjíždí a my vyrážíme na nádraží. Cesta vlakem probíhala vcelku v pohodě a milým zpestřením bylo přistoupení Medvěda v Benešově. Vystupujeme v Praze na hlavním nádraží a dáváme se směrem k Bošánu. Na Bošánu uklízíme lodě a rozebíráme si každý své věci. Stiskem pravice a rozloučením "Ahoj" končí letošní puťák Vltava 94.

Skutečný průběh etap:

- po 15.8. - čt 18.8. BO, přípravné práce pro letošní puťák
- po 15.8. 16⁰⁰ BO, rozdělení posádek, lodí, eráru atd. atd.
- čt 18.8. 16⁰⁰ BO, nakládání eráru, navazování lodí
- pá 19.8. 14⁰⁰ sraz na Hlavním nádraží u pokladny č.7, 14³² odjezd
přestup ve Strakonických příjezd 17⁴⁴, odjezd 18⁴⁴
Lenora příjezd 20³⁹, pěší přesun na Soumarský most
- so 20.8. Soumarský most - Nová Pec (26,4 km, žádný jez)
- ne 21.8. Pěší turistika po Šumavě. Vlakem do Olešné, pak po žluté
po Medvědí stezce, Jelení a zpět do Nové Pece po modré.
(cca 20 km)
službička: Píďa, Ondráš, Válec - Matouš
- po 22.8. Pěší turistika po Šumavě s přesunem do Vyššího Brodu.
Vlak Nová Pec - Černá v Pošumaví, pak bus Černá v
Pošumaví - Frymburk a Frymburk - Loučovice. Z Loučovic
pěšo do Vyššího Brodu. (12 km)
službička: Pavel, Tomáš, Barnabáš, Nova - Bleška
- út 23.8. Vyšší Brod - Rožmberk
(11,7 km, 2 cvičné a 1 spouštěcí jez)
službička: Anča, Mártý, Kosmič, Jája - Volšovec
- st 24.8. Rožmberk - Nové Spolí (21,6 km, 2 sjízdné jezy)
službička: Arny, Filip, Cvrk, Honzík - Žluťák
- čt 25.8. odpočinkový den v Českém Krumlově
službička: Píďa, Ondráš, Válec - Matouš
- pá 26.8. Nové Spolí - Zlatá Koruna + blbnutí na jezech v Českém
Krumlově (16,7 km, 2 cvičné, 1 sjízdný a 2 stahovací jezy)
službička: Pavel, Tomáš, Barnabáš, Nova - Bleška
- so 27.8. Zlatá Koruna - České Budějovice
(26,3 km, 3 cvičné jezy a 1 stahovací)
službička: Anča, Mártý, Kosmič, Jája - Volšovec
- ne 28.8. České Budějovice odjezd 13¹⁸, příjezd do Prahy hl. n. 16⁰⁶
návrat na BO - úklid, rozchod
službička: Arny, Filip, Cvrk, Honzík - Žluťák
- po 29.8. - st 31.8. BO, opravy lodí a úklid loděnice

Σ 102,7 ř.km, Σ 14 jezů (3 sjízdné, 7 cvičných a 4 stahovací jezy)

Lodní park

lod	posádka	erární majeteček
T 11	Filip & Kosmič	velká kredenc, záchranná šňůra, pytlík
T 12	Anča & Jája	hrnce
T 13	Márty & Medvěd (později Žluťák)	malá kredenc, kanystr
T 21	Ondráš & Válec	lodák (konev) K1-Pavla, rošt
T 22	Cvrk & Tomáš	žracák, tropiko
V 23	Honzík & Válec	pila, 2x sekera, lopatka
V 32	Blecha & Nova	lékárna, laminační potřeby
T	Volšovec	lodák C1-Arnošta, záchr. pytlík, dvojpádlo, kanystr
T	Matouš & Píďa	žracák, 2x záchr. pytlík, pádlo
C 31	Arny	
K 22	Pavel	

$$\Sigma 9 \times C2 = (7 \times T + 2 \times V) + 1 \times C1 + 1 \times K1$$

Елар

- * malá kredenc (převážně jídlo, koření, cukr a pod.)
- * velká kredenc (2 pekáče, 2 prkénka, 2 naběračky větší a 1 menší, 2 vařečky, otvíráky na konzervy - vlastní, 3 nože ostré a 3 příborové, cedník, 2 x miska z PVC, štouch na bramborovou kaši - šlichtu, 1 x trychtýř, 3 drátěnky, 1 písek na nádobí, 1 real, hadry,
- * hrnce 30 l hrnec, 10 l hrnec (pouze na čaj), včetně poklic
- * rošt, 3 x sekera, velká rámová pila, polní lopatka
- * tropiko (500x310 cm)
- * 2 x kanystr
- * laminovací potřeby - lepení
- * lékárna
- * 2 x žracák
- * 2 x náhradní pádlo (140 a 150 cm)
- * 1 x náhradní dvojpádlo
- * 4 x záchranná šňůra házečí pytlík
- * lodáky 1 x K1, 1 x C1